

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΑΡΧΑΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025**

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
(ΘΕΜΑΤΑ Α1, Β3, Β4, Γ)
Α. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ**

A1.α. 1α
2β
3β

A1.β. παρ' ἧν= ὁδόν
ὕπὲρ ὧν= παραφράγματα

B3.

1. Οἰσοφάγος
2. Φόρος
3. Φορέματα
4. Φέρσιμο
5. Φερέφωνο

B4.

1. Λ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. (Ἡ γυναῖκα) παρατηροῦσε προσεκτικά συχνά τον εαυτό της, ἀλλὰ καὶ ἐξέταζε καὶ ἀν κανεὶς ἄλλος τὴν ἐβλεπε, πολλές φορές, μάλιστα, ἐρίχνε βλέμματα καὶ στὴ σκιά της. Μόλις δε ἔφτασαν πιο κοντά στον Ἡρακλή, ἐκεῖνη μὲν, ποὺ ἀναφέραμε πρώτη, προχωροῦσε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἐνῶ ἡ ἄλλη, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ προλάβει, ἔτρεξε ἐμπρός πρὸς τὸν Ἡρακλή καὶ εἶπε· Σε βλέπω, Ἡρακλή, νὰ ἀπορεῖς ποῖον δρόμο νὰ πάρεις στὴ ζωὴ σου. Εἴαν, λοιπόν, κάνεις ἐμένα φίλη σου, θὰ σε ὀδηγήσω στὸν πιο ευχάριστο καὶ εὐκόλο δρόμο, καὶ ἀπὸ τα μὲν ψυχωφελή κανένα δὲν θὰ υπάρξει, ποὺ νὰ μὴν το γευθεῖς, τὶς δε δυσκολίες θὰ περάσεις ὅλη σου τὴ ζωὴ χωρὶς νὰ τὶς δοκιμάσεις (θὰ περάσεις ὅλη σου τὴ ζωὴ χωρὶς ἐμπειρία τῶν δυσκολιών).

Γ2. Στο προς εξέταση απόσπασμα παρουσιάζονται δύο γυναίκες, η Αρετή και η Κακία, που πλησίασαν τον Ηρακλή, για να τον καθοδηγήσουν στη ζωή. Και οι δύο γυναίκες ήταν επιβλητικές (*καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσιέναι μεγάλας*), ωστόσο περιγράφονται εντελώς διαφορετικές. Η μεν Αρετή παρουσιάζεται να έχει κόσμια εξωτερική εμφάνιση (*τὴν μὲν ἑτέραν εὐπρεπῇ τε ἰδεῖν*) και να είναι ευγενής (*ἐλευθέριον φύσει*). Στο σώμα της αντικατοπτριζόταν η αγνότητα (*κεκοσμημένην τὸ μὲν σῶμα καθαρότητι*) και στα μάτια της η συστολή (*τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ*). Τέλος, στεκόταν με τρόπο που πρόδιδε τη σωφροσύνη / φρονιμάδα της (*τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνη*) και φορούσε λευκό ένδυμα (*ἐσθῆτι δὲ λευκῇ*). Η Κακία παρουσιάζεται καλοθρεμμένη (*ἑτέραν τεθραμμένην*), με χυμώδη σωματότυπο (*μὲν εἰς πολυσαρκίαν*) και μαλθακή (*τε καὶ ἀπαλότητα*). Είχε περιποιηθεῖ τον εαυτό της, ώστε να φαίνεται η επιδερμίδα της πιο λευκή και πιο κόκκινη από ό,τι ήταν στην πραγματικότητα (*κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι*), και στεκόταν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να φαίνεται πιο ψηλή από όσο ήταν (*τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι*). Τέλος, κοίταζε ψηλά (*τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα*) και φορούσε ένδυμα που επέτρεπε να φαίνεται όσο το δυνατόν περισσότερο η νεανική της γοητεία (*ἐσθῆτα δὲ ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμπει*).

Γ3. α. Τα ουσιαστικά της γ' κλίσης που εντοπίζονται στο δοθέν απόσπασμα είναι τα εξής
γυναῖκας – γυναικός
φύσει – φύσεως
τὸ σῶμα – τοῦ σώματος
καθαρότητι – καθαρότητος

β. *φανῆναι* – φάνηθι
μεγάλας – μειζόνων
ἰδεῖν – ὀψομένη
ἐπισκοπεῖν – ἐπεσκόπει
ἄζω – ἀγάγωμεν
οὐδενός – οὐδεμιᾶ

Γ4. α. *ἰδεῖν*: απαρέμφατο της αναφοράς εξαρτώμενο από το επίθετο *εὐπρεπῇ* που έχει ως υποκείμενό του *τὴν ἑτέραν*.
τῆς φύσεως: γενική συγκριτική ως ετερόπρωτος ονοματικός προσδιορισμός στο επίθετο *ὀρθοτέραν*,
τῷ Ἡρακλεῖ: αντικείμενο του απαρεμφάτου *προσδραμεῖν*,
ἀποροῦντα: κατηγορηματική μετοχή από το ρῆμα *ὀρῶ* και αναφερόμενη στο αντικείμενο του ρήματος εξάρτησης σε,
φίλην: κατηγορούμενο στο αντικείμενο της μετοχής *ἐμέ* μέσω της μετοχής *ποιησάμενος* που παράγεται από συνδετικό ρῆμα,

τῶν χαλεπῶν: γενική αντικειμενική ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο επίθετο **ἄπειρος**.

- β.** Η δευτερεύουσα ονοματική πρόταση που υπάρχει στο δοθέν απόσπασμα είναι η εξής: **εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾷται**. Είναι μία δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση ολικής αγνοίας (λόγω εισαγωγῆς με το **εἴ**) που εξαρτάται από το απαρέμφατο **ἐπισκοπεῖν**. Εκφέρεται με οριστική και δηλώνει κάτι το πραγματικό (**θεᾷται**) και λειτουργεί συντακτικά ως αντικείμενο στο απαρέμφατο **ἐπισκοπεῖν**.